

عنوان مقاله:

شناسایی مولکولی گونه های لیشمانیا جدا شده از بیماران مبتلا به لیشمانیوز پوستی در شهرستان پاکدشت، طی سال های ۹۳-۸۸

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 26، شماره 143 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

حسین پازوکی قوهه - *MSc in Parasitology, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran*

عبدالستار یقه - *PhD Student in Parasitology, Student Research Committee, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran*

مهدی فخار - *Associate Professor, Department of Parasitology, Molecular and Cell Biology Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran*

غفور توکلی - *BSc in Health, Pakdasht Health Center, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran*

عیسی نظر - *MSc in Parasitology, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran*

مریم کیانی - *Medical Student, Student Research Committee, Faculty of Medicine, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran*

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: در سال های اخیر موارد اسپورادیک لیشمانیوز پوستی از برخی مناطق شهرستان پاکدشت، واقع در جنوب شرقی شهر تهران، گزارش شده است. لذا هدف از این مطالعه، بررسی روند شیوع این بیماری و شناسایی گونه های لیشمانیا در شهرستان پاکدشت بود. مواد و روش ها: این مطالعه توصیفی مقطعی از ابتدای فروردین ماه ۱۳۸۸ تا پایان آبان ماه ۱۳۹۳ بر روی افراد مشکوک به لیشمانیوز پوستی مراجعه کننده به آزمایشگاه مرکز بهداشت شهرستان پاکدشت صورت گرفت. تشخیص بیماری با تهیه اسمیر مستقیم از ضایعات پوستی و رنگ آمیزی گیمسا انجام گرفت. پس از استخراج DNA کینتوپلاستی از روی اسلایدهای با روش فنل کلروفرم ایزوآمیل الکل، از روش PCR اختصاصی برای تعیین گونه انگل، استفاده گردید. یافته ها: از مجموع ۹۶ مورد مشکوک بیماری، در ۵۷ مورد (۴/۵۹ درصد) اجسام لیشمن شناسایی شد. از این تعداد، ۳۷ نفر مذکر (۹/۶۴ درصد) و ۲۰ نفر مونث (۱/۳۵ درصد) بودند. بیش ترین موارد بیماری مربوط به سال ۱۳۹۱ با ۳۱ مورد (۴/۵۴ درصد) و مربوط به ماه های مهر و آبان بوده است. بیش ترین فراوانی (۲/۳۰ درصد) در گروه سنی کم تر از ۱۰ سال و کم ترین فراوانی (۶/۱۳ درصد) در گروه سنی ۱۰ تا ۲۰ سال بود. هم چنین اغلب بیماران سابقه مسافرت به منطقه آندمیک سبزوار (استان خراسان رضوی) را داشته اند و شغل اغلب آن ها کارگری بود. در این مطالعه، گونه انگل شناسایی شده در تمام بیماران، لیشمانیا ماژور بود. استنتاج: با توجه به نتایج به دست آمده به نظر می رسد که شهرستان پاکدشت کانون بیماری لیشمانیوز پوستی نبوده و ابتلا به این بیماری به دنبال مسافرت افراد به کانون های بومی بیماری صورت گرفته است.

کلمات کلیدی:

Cutaneous Leishmaniasis, Pakdasht, PCR, L.major, لیشمانیوز پوستی، پاکدشت، PCR، لیشمانیا ماژور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1787582>

